



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1314/05
08.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Branislave Apostolović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene BB, čiji je punomoćnik VV advokat, radi utvrđenja prava svojine, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 1654/03 od 12.01.2005. godine, u sednici održanoj 8.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 1654/03 od 12.01.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Loznici P. broj 1497/02 od 17.07.2003. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je vlasnik dve garaže opisane u ovom delu izreke sa obavezom tužene da joj ovo pravo prizna i dozvoli da ovu imovinu izdvoji kao posebnu. Drugim stavom izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je vlasnik pokretnih stvari taksativno navedenih i opisanih u ovom delu izreke. Stavom trećim izreke odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se tužena obaveže da joj na ime duga za troškove lečenja pokojnog muža isplati 271,00 EURA sa domicilnom kamatom od 2.11.2000. godine pa do isplate kao i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 894,25 EURA sa domicilnom kamatom od 8.09.1999. godine, a sve u dinarskoj protivvrednosti sa pripadajućom zakonskom kamatom počev od podnošenja tužbe pa do isplate. Četvrtim stavom izreke tužena je obavezana da u prizemlju kuće koja se nalazi u GG ukloni postavljeni zid u hodniku kuće u prizemlju, u roku od 15 dana, a poslednjim stavom izreke odlučeno je da svaka strana snosi svoje parnične troškove.

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž. broj 1654/03 od 12.01.2005. godine, žalbe parničnih stranaka su odbijene i navedena prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede iz tačke 14. na koju se u reviziji ukazuje, jer je izreka pobijane presude saglasna utvrđenom činjeničnom stanju.

Razlozi revizije kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja je bila u braku sa pok. DD kada su stekli određenu pokretnu i nepokretnu imovinu, koju su posle prekida bračne zajednice podelili saglasno zaključenom sudskom poravnanju u predmetu P. broj 131/92 od 14.08.1992. godine. Sa ovde tuženom, sada pok. DD zaključio je brak 19__ godine koji je trajao sve do njegove smrti maja meseca 2001. godine. Pomenutim poravnanjem tužilji je u svojinu pripao prizemni deo kuće sa opisanim delom zemljišta a pokojnom DD spratni deo. O garažama i pokretnim stvarima nije bilo reči u pomenutom poravnanju, iako je u poravnanju konstatovano da su ovom deobom bivši supružnici podelili svu imovinu stečenu u braku. Ovo poravnanje je u potpunosti ispoštovano, a u vezi pokretnih stvari utvrđeno je da je tužena predala tužilji veći deo ovih stvari osim spornih za koje je prvostepeni sud utvrdio da su vlasništvo tužene po osnovu poklona od pokojnog DD, kao i po osnovu sticanja u njihovoj bračnoj zajednici. U odnosu na garaže koje su predmet tužbenog zahteva, utvrđeno je da su one izgrađene nakon razvoda braka i deobe stečene imovine između tužilje i pok. DD. Takođe je utvrđeno da ne postoji pravni osnov obavezivanja tužene da tužilji isplati devizni iznos u dinarskoj protivvrednosti kojim je ona kako tvrdi platila dugove pok. Sretna posle prekida njihove bračne zajednice.

S obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nalazi da su nižestepeni sudovi pravilnom primenom materijalnog prava odlučili kao u izreci prvostepene presude. Za ovakvu svoju odluku, dati su jasni razlozi, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Navodima revizije se u suštini osporava činjenično stanje suprotno odredbi člana 385. stav 3. ZPP, koja propisuje

da se iz ovog razloga revizija ne može izjaviti. Naime, revizijom se ističe da je jedna od garaža koja je predmet tužbenog zahteva podignuta odnosno započeta za vreme trajanja zajednice tužilje i sada pok. DD a da je kasnije završena sredstvima tužilje, kao i druga garaža podignuta u dvorištu. Prvostepeni sud je ocenom izvedenih dokaza utvrdio da su oba ova objekta stečena, odnosno podignuta nakon prekida zajednice života tužilje i pok. DD, odnosno u zajednici pok. DD i tužene, a da su sve nepokretnosti stečene u braku tužilje i pok. DD podeljene odnosno bile predmet deobe. izvršene pomenutim poravnanjem. Takođe je pravilan stav nižestepenih sudova da nema pravnog osnova za obavezivanje tužene na isplatu troškova koje je tužilja eventualno platila u ime i za račun pok. DD, nakon prekida njihove bračne zajednice, s obzirom da to nije bila njena zakonska obaveza, a ako je to učinila iz moralnih razloga, takođe nema pravo na vraćanje, saglasno odredbi člana 211. i člana 213. ZOO.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc